

MAGYAR KABARÉ

SZERKESZTI

LENCYEL ISTVÁN

---

*A lapunkban közölt szövegek
kéziratnak tekintendők. Az előadási
jog megszerezhető a szerzőknél, a
kiadónál vagy a „Magyar Kabaré”
szerkesztőségében.*

MAGYAR KABARÉ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 5.— K
Félévre . . . . 2.50 „
Negyedévre . . . 1.50 „
Egyes szám ára 20 fill.
Vidéken és pályaudva-
rokon 24 fillér.

— MEGJELENIK —
MINDEN HÓ 5-ÉN ÉS 20-ÁN

— Szerkeszti —
LENGYEL ISTVÁN

Szerkesztőség:
VI., EÖTVÖS-UTCA 42.
Kiadóhivatal:
VII., KIRÁLY-UTCA 27.
Hirdetések díjszabás
szerint.

I. évfolyam || 1912. december hó 5-től — 20-ig. || 2. szám.

Medgyaszay Vilma.

„Magyar Kabaré“ szerkesztője talán öntudatlanul megérezte bennem — s hiszek az eféle véletlenekben — a szimpátiát, mellyel e kitünő művésznőt méltányolom. A kritikus, ténymegállapításokon túl, ad ugyebár némi megsejtést ama hatáslehetőségekről is, mik valamely műben rejlenek. Hogyne érezne többet s hogyne kellene többet nyújtani a szöfűzések virtuozitásánál — ha élő és ható emberről ir, naponta a történések biztosságával induló és lezajló csodálatos érzésáramlatokról, kell — ha hisz a kifejezés lehetőségében — éreztetnie a lendület és maradandóság szellőjét, elhangzott dal után s meg kell állapítani e művésznő nagy jelentőségét, mikor érzéki hullámokat kelt mindig decens és tartózkodó modorával; egyszerűen: azok közé tartozik, akik továbbélnek az életben, akik velünk maradnak, ha távozzunk tőlük.

A magyar kabaré két pompás embert adott eddig: a másik Nyárai Antal. Róla is szeretnék írni, róla, kit nálamnál szerencsésebbek Medgyaszayval együtt láthattak: ő diabolikus humorral s komor kétségbeesésen át kiizzott művészi hittel, mindehez egy grandseigneur előkelőségével ad emberi horizontokat: mig Medgyaszay Vilma eszközben egyszerűbb, mély és tiszta nőiességgel, melyet azonban éreztetni s kifejezni sokkal nehezebb, mint ahogy a nők barátjai tompa mámorukban képzelik. S most mindent, amit róla tudok az érzés hevével tömören és szépen — ó, ha lehetne!

Nem tudom, honnan jött, hol tűnt fel először. Ki vette észre — ma közkinccse városunknak s dédelgetett, drága művésznője a kabarénak. Medgyaszay Vilma fogalom immár, a legjobbnak, legteljesebbnek,

legtökéletesebbnek szimboluma, ha apró dalokról, pajzán elmésségekről van szó, néhány dallam fölé irt szive-véréről igazi költő-embernek — s a színesz csodálva nézi a teljes egységnek, a mindent-kifejezés netovábbjának megtestesítőjét. Néhány sorba préselt embersorsot kell érzékeltetni a vásznak közt s a szuffiták előtt, kevés gesztussal, mert a zene siet, s biztosan, mert az idő kevés — két perc alatt éli át művésznő egy szegény vidéki cselédlány sorsát, nézd, most szerelmes egy borbélylegénybe, most elhagyja, nézd, hogy legörbül a szájaszéle, nézd milyen epedő, nézd milyen vergődő, nézd milyen tehetetlen, micsoda szomorúság ez ott a szeme-alján, ismered ezt a bánatot fiatalember, s te ott öreg ur a terem mélyén? Most valami biztosság — nem mulhat el, ami volt — nézd, hogy indul szerelme után, milyen naiv és rendületlen hittel, micsoda primitív tisztelet és áhítat e szegény esett vidéki lányban, most a városba ért — ugyanaz a ritmus, lassabb, vontatottabb, este lett — ugy-e érzed a hangján, hogy este lett — szomorú, kifestett lányok hívják Marikát, ápolják, óvják . . . „nekünk is volt vőlegényünk“ . . . s már vége is van, a terem világos, de mi az a remegés az ajkakon, ez a furcsa és megilletődött mosoly, ez a zavar és hirtelen összenézés . . . Most másba kap. Régi, ropogó menüett-ritmus a zongorán, pici topánkák zörögnek, széles rokolyákban illegnek a dámák, középen a Napkirály és udvara, nézd, hogy mosolyog, most hátraveti a nyakát, láttad ezt a könnyedséget, ezt a csodálatos rebbenést — ördöge van! oly ellenőrizhetetlenül egyszerre — á, ez új, ezt a mozdulatot nem láttam tőle s mintha mindig az övé lett volna és senkié másé; hogyan? már érzem előre és örökké, már az enyém s mindig velem lesz . . . (Ez a művészet társadalmi jelentősége édeseim . . . mert).

2.

„Nézd“ — mondja egy szomorú fiatalember barátjának, aki szőke és törékeny — . . . nézd, édes barátom, én egyszerű ember vagyok, mit tagadjam előtted, prokurista vidéken, Szabadkán mondjuk. És itt vagyok látod, nem is tudom hogy kerültem ide, micsoda zavart érzek a szívemben, micsoda vágy az, ami árad felém, micsoda ragyogás az, amit a mellemben érzek. Ismeretlen és mégis új, pedig éreztem mindezt, régen, régen, egyszer a nagyanyámmal ültem, egy kicsi kertben, rózsafák alatt, az égen pici, pirosas felhők usztak, madár csattogott — s én ebben a csendes, békés, napittas délutánban, ahogy ott ültem, négyéves fiú a fűben a rózsák között s az égre néztem s éreztem a világot — akkor, érted, akkor éreztem ezt a nagyszerű epedést, ezt a bolond egységet mindennel, éggel, nappal, fákkal és virágokkal és én sirtam az örömtől . . . és most . . . nézd, ahogy itt ülök, most érzem összefüggésemet mindennel és minden rendben van és minden jó — hisz oly egyszerű s oly más dimenzió a dal . . .

3.

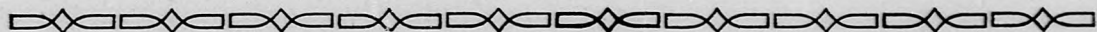
Mert a művészet jelentősége a továbbrezgések csodája éppen. S az igaz művészet kritériuma éppen ezen a képességen dől el: hogy maradjon valami, ami tovább él bennem, túl a pillanatnyi tetszésen, hogy éreztesse a művész a dolgok örök egyberezgését, s akkor többet ad, mint amit a perc — bár a maga teljében is adhat, örök és el nem feledhető muzsikát, rezonanciát nyomoruságos földi érzelmeimre, tisztulást és tökéletességet . . . ez a művészet morálja s valóban nem a témák csipős vagy kevésbé csipős volta. Hogy Medgyaszay témái javarészt belevágnak abba a gondolatcsoportba, amit az emberek általában szeretnének a művésztől eltulajdonítani: (otromba kávéházi viccek s hazug prédikációk örök tulajdonául) annak oka az, hogy éppen e témák érintik legmélyebben s legáltalánosabban a lelket. De Medgyaszay adja meg az immanensen bennük lapangó végtelen értéket: ő éreztet meg többet, mint egyszerű véletlen szerelmi eseményt: ő érzi minden érzések eszéjét . . . ha öntudatlanul is. De érezteti azzal, ki hallja muzsikáját a kimondatlan szónak.

4.

Ha öntudatlanul is . . . Mire való lenne végeredményében a sok szépség, gazdagság és öröm a föld felszínén, a sok baj, gond és nyomoruság, ha nem lenne művész, ki egy tükörben fogja fel az

irradiáló megnyilvánulásokat. S így: az a gazdagság és bűbáj, ami Medgyaszay közvetlen megjelenéséből kisugárzik, az a furcsa elektromos erő, mellyel tömegeket villanyoz fel és bénít meg egyszerre: a kritikusban válik öntudattá. Mint valami tükör, nagyszerű és diadalmas fényben veri vissza ez érzéseket. . . ha a hétköznapi néha meg is törí és meg is alázza. Méltó és érdemes a hőse, mit e nő ad a sokaságnak: mert megőrzi és értéknek érzi. S ha a nőiség, amit a sufragette-logika némely logikus, de metafizika-hijával éles fordulattal nem létezőnek prédikál, s ha a nőiség (ennyi pátosz!) ennyire pompás és buja virággá sarjad: a kritikus kötelessége, hogy leplezetlen örömmel ujjongja bele a világba.

Németh Andor.

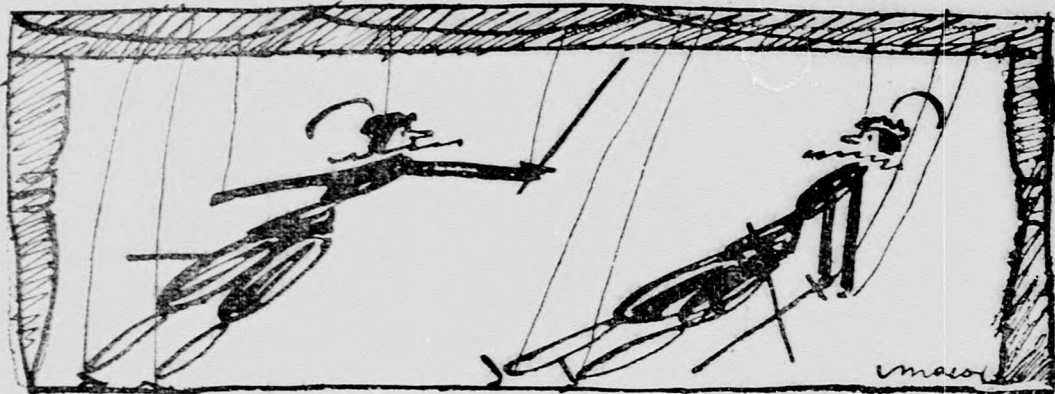
Egy boldog ember története.

Voltam gimnazista, jogász, postatiszt is akartam lenni, voltam színésznövendék, színész két hétig, azután artista, úri primás, kabaré-énekes, komikus, korhely, lump; utaztam, áztam, fáztam, sokszor nem vacsoráztam, játszottam, énekeltem, muzsikáltam, boldogtalan voltam. Most jó pályám van: megnősültem és boldog vagyok.

Varjas Antal.

Varjas Antal és a felesége Tóth Marcsa előadó-művésznő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim,

Nagy Endre marad.

Mint bizalmas titkot sugták a fülünkbe és mi hitetlenül ráztuk a fejünket, azután az Est hasábjairól maga Nagy Endre adta értésünkre és bárhogyan is szerettünk volna tamáskodni benne, el kellett hinnünk, hogy Nagy Endre örökre bucsut mond a kabarévilágnak. El kellett hinnünk és még sem tudtuk elképzelni a kabarét Nagy Endre nélkül, titokban még mindig bizakodtunk benne, hogy a bekonferált visszavonulás *nem történik meg*.

Az ügy előzményei tipikusan budapestiek. Néhány befolyásos pesti ur megirigyelte Nagy Endrét. Az embert-e vagy a jövedelmű direktort, azt nem tudom, de tény, hogy aknamunkát indítottak meg ellene a városnál. Keresték, kutatták, hol lehetne valami kifogásolni valót találni, de hiába. Ott keress ahol van, tartja a közmondás, de hiába Nagy Endre kis színháza körül minden rendben van és így persze a legjobb rosszakarattal sem tudtak hibát felfedezni. Ejnye, ejnye; mondták erre, ki kéne ug-ratni a bérletből, ha már mást nem lehet tenni. És tényleg megpró-

bálták. Kisütötték, hogy épen az az épület volna legalkalmasabb a fővárosi muzeum céljaira, melyben Nagy Endre színháza van. Nagy Endre látta, hogy a főváros komolyan akarja nyélbe ütni a dolgot, erre lemondott a kabaré bérletéről. A tárgyalások fonalát Medgyaszay Vilma vette fel. Tárgyalta a bérletről, közben Nagy Endre is tárgyalta s a sok tárgyalás végeredményeképpen a főváros visszalépett. Nagy volt neki a bérösszeg.

Hát mi is történt tulajdonképpen? Nagy Endre lemondott, a főváros visszalépett és Medgyaszay Vilma tárgyal? Igen is, nem is. Vagy mondjuk talán így, egy kis körtáncot jártak. Körbe-körbe, vagy inkább: görbe-görbe. A főváros visszalépett. Ez tény. Viszont Medgyaszay nem tárgyal. Még pedig egyszerűen azért, mert nincsen miről. *Nagy Endre tudniillik továbbra is megmarad a kabaré élén*. Ott van és nem is megy el.

Azt hiszem nemcsak mi nem tudjuk elképzelni a kabarét Nagy Endre nélkül, de ő sem tudja elgondolni, vajjon mi is lenne a kabaréjából, ha esténként nem állana ott a pódiumon, összekulcsolt kézzel, állandó mosolyt varázsolva az arcunkra.

b. e.

Modern Iskola.

Jelenet a XXII. század iskolájából.

Irtta: SZOMAHÁZY ISTVÁN.

SZEMÉLYEK:

Tanfelügyelő.

Tanító.

Kardos Mici.

Kárász Erzsí.

Nagy Piroska.

Stern Ottó.

Iskolás lányok és fiúk. Idő a XXII-ik sz.

Hely: egyelemi iskola II. b) osztálya.

(A gyermekek padokban ülnek. Csend. A tanfelügyelő belép, utána a tanító. Gyermekek felállnak.)

1. Jelenet: Mici, Erzsí, Ottó,
Tanító, Piroska.

Tanfelügyelő: Gyermekek.

Mind: Istenhozta! (Tanító int és dirigál.)

ÉNEK:

Eljött hát a vizsga napja
A szívünk fennen dobog,
Hála, hogy megértük újra,
Oh, mi százszor boldogok!
Ünneplő a ruha rajtunk
Az arczocskánk lázban ég
Éljen, éljen jó tanítónk,
Éljen az iskola la la szék!

(leülnek)

Ottó: (előlép) Nagyságos tanfelügyelő bácsi! Gyermekei szívünk hangosan feldobog a mai napon, amikor a nagyságos tanfelügyelő bácsi előtt bemutathatjuk azokat a gyümölcsöket, melyeket agyvelőnkben a szorgalom heve megérelt. Tisztában vagyunk vele, hogy nekünk, a XXII-ik század gyermekeinek, sokkal többet kell tudnunk, mint azoknak a kis elődeinknek, akik a XIX-ik és XX-ik században ültek az iskola padjaiban, mi már minden tekintetben felvagyunk világosítva, hála Ellen Key néninek, meg a többi néni-eknek, akik a valaha buta gyermekeket a tudatlan-ág homályából

kihúzták. Éljen a nagyságos tanfelügyelő bácsi, éljen az iskolaszék, és annak elnöke Salczberger Mór ur és éljen a mi szeretett tanító bácsink! (leül.)

Mind: Éljen!

Tanfelügyelő: Szívesen jöttem közetek kedves gyermekek, egyrészt, hogy haladástok felől meggyőződjem, másrészből, hogy egy kissé felüdüljek itt köztetek, mert én már öreg és beteg vagyok s akárhányszor azt hiszem, hogy a kis gyermekeket mégis csak a gólya hozza.

Mind: (nevetnek).

Tanfelügyelő: De ti majd eszembe juttattjátok kedves gyermekek mindazt amit husz év óta elfelejtettem. Ebben a reményben megkezdjük a vizsgálatot, s kérem a tisztelt tanító urat, hogy sáfárkodása eredményéről számoljon be.

Tanító: (meghajol.) Ha megengedi a nagyságos tanfelügyelő ur, úgy előbb az általános részt vesszük elő a kicsikéssel. Mici-kém állj fel. Ki vagy te?

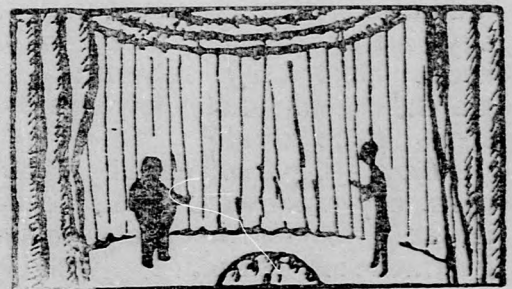
Micike: Én Kardos Micike vagyok.

Tanító: És mi vagy te?

Mici: Én nemileg felvagyok világosítva.

Tanító: És ki világosított fel?

Mici: Otthon az anyuci, az iskolában pedig a tanuci.

Tanító: Nagyon helyes kedves gyermekem. S mi volt a célja annak, hogy téged nemileg felvilágosítottak?

Mici: Annak, hogy engem nemileg felvilágosítottak, kétféle célja volt, először, hogy egy csomó néni beszédeket mondhasson és mindennap benne legyen a neve az ujságokban. Másodszor, hogy a gonosz férfiak engem meg a többi kis leányt, hazug meséikkel el ne bolondíthassanak.

Tanító: Nagyon jó édes gyermekem. — Hát téged most már, ha majd felnősz, nem lehet elbolondítani?

Mici: Engem már nem lehet elbolondítani, mert én hála anyucinak meg a tanucinak, igen jól tudom, hogy hely, mit akarnak a férfiak.

Tanító: Helyes fiacskám leülhetsz. Kárász Erzsike! Erzsikém jól vigyázz! most egy számtani kérdést fogok feladni. Neked van két pogácsa almád, most jön egy bácsi aki neked még három pogácsa almát ad, akkor . .

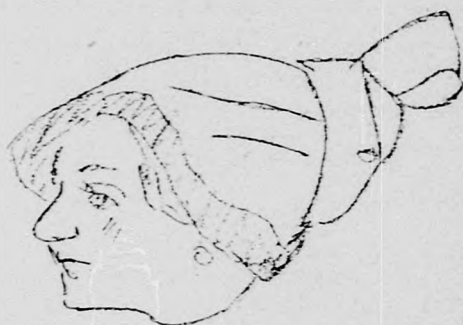
Erzsi: (belevág) Akkor oda hívom a legközelebbi rendőrt s bekísértetem a bácsit a kerületi kapitányságra. Mert ha ő három pogácsa almát ad nekem, akkor bizonyosan akar tőlem valamit a vén betyár!

Tanfelügyelő: Bravó! Igen okos kis leány vagy, De megtudnád-e nekem mondani, hogyha egy méter selyem öt koronába kerül, akkor egy selyemruha a melyhez tizenhatméter selyem szükséges. mibe kerül?

Erzsi: Egy selyemruha többnyire egy randevuba kerül, s ezért járnak a jó kisleányok a szegénygyermekeket felruházó, jótékony öreg urak estélyeire!

Tanfelügyelő: Bravó! (Micihez) Na kicsikém most te felelj nekem a következő kérdésre: Ha neked van tizenhat sült gesztenyéd és nyolc testvérkéd, és a sült gesztenyéket egyformán el akarod osztani, mennyi jut minden egyes testvérkédre?

Mici: Kérem ez nem lehetséges, nekem nincs nyolc testvérkém, mamuci feltétlenül ragaszkodik a kétgyermekrendszerhez.

Majom
Keleti János

Tanfelügyelő: Figyelj ide kis leányom. Van egy apuka, egy anyuka, meg egy kis leány. Az apuka 69 éves az anyuka 32 éves. a kis leány pedig három éves . .

Mici: (nagyo!t nevet).

Tanfelügyelő: Mit nevezsz?

Mici: Ha az apuska 69 éves, az anyuka 32 éves, a kis leány pedig három éves, akkor az az apuka egy ökör, annak az anyukának pedig mélyen van a füle mögött!

Tanító: Térjünk át az állattanra: Kis leányom Erzsike, mond meg melyik a legintelligensebb állat?

Erzsi: A majom.

Tanító: Gondolkodj csak jobban.

Erzsi: Az elefánt.

Tanító: Nem találtad el. Nos tudja-e valaki közületek? (Micihez) Te tudod?

Mici: Igen.

Tanító: Hát melyik a legintelligensebb állat!

Mici: A férfi!

Tanító: És miért nevezed a férfit állatnak?

Mici: Hát nem állat? A tanító bácsi talán a rendhagyó igékre gondol, mikor egy csinos leánnyal találkozik esős időben?

Tanító: Ül le, ül le! Piroskám nevez meg kicsikém egy madarat.

Piroska: A Böske.

Tanító: Ki az a Böske?

Piroska: A mi szobaleányunk; aki egy nagyon jó madár. Csütörtökön is randevun volt a szobaurral.

Tanító: De nem ilyet, egy igazi madarat mondj kis leányom, a melyiknek szárnya van.

Piroska: A gólya.

Tanító: Miről nevezetes a gólya?

Piroska: A gólya arról nevezetes, hogy féllábon áll a háztetőkön és e közben gondolkodik, hogy az emberek milyen szemtelenek!

Tanító: Miért szemtelenek?

Piroska: Mert például májusban mikor a kisbaba megszületik, akkor mindig a gólyára hivatkoznak. Miért nem emlegetik augusztusban? akkor megtudnak lenni a gólya nélkül is!

Tanító: Hát nem a gólya hozza a kis babákat?

Piroska: Esetleg.

Tanító: Mi az, hogy esetleg?

Piroska: A gólya Ferencznének, a házmesternéknék, ő hozza. De nekünk? Ujjé!

Tanító: Jó, jó, elég! Stern Ottó! Ne piszkáld az orrodát!

Stern: Hát mit piszkáljak?

Tanító: Milyen napszaka van most.

Stern: Hát milyen napszaka legyen? Délelőtt van.

Tanító: És mi világít délelőtt?

Ottó: Az a kérdés, hogy hol? Nálunk a speizban, meg a másikon, nappal is villany világít. De jól tudom, hogy a tanító ur azt akarja kikiclizni belőlem, hogy a nap világít.

Tanító: És mi a különbség a nappal és éjjel között.

Ottó: Hogy nappal világos van, éjjel pedig sötét van.

Tanító: Jó jó, dehát mi kellemebb a nappal vagy az éjjel?

Ottó: Legyen nyugodt, nem fogok beugrani. Hiába akarja velem beszopadni a nappalt, én mégis azt mondom, hogy az éjjel sokkal kellemebb.

Tanító: Azért gondolod ezt ugyebár gyermekem, mert éjjel az ember kipihen a napi fáradalmait?

Ottó: Au contraire!

Tanító: Hát a földrajzból tudsz-e valamit?

Ottó: Bár olyan jól tudnám, hogy milyen szám jön ki az osztálysorsjátékon.

Tanító: Hát akkor mond meg ki tette meg a szebb utat! Nansen vagy Sven Hedin?

Ottó: A kettő közül az én sógorom tette meg a legszebb utat.

Tanító: Milyen uton volt a sógorod?

Ottó: Hát milyen uton, volt? Nászuton. S amennyivel ő jobban érezte magát ennél a két urnál.

Tanfeligy.: Gyermek, most ide figyeljtek. (ujságot von elő) Mi ez itt?

Mind: Egy ujság!

Tanfelügyelő: Micikém megtudnád-e mondani, hogy kik irnak az ujságba?

Mici: Az ujságba a következők irnak: A snájdig asszonyka, a molett nő, a tüzes bakfis, a vidékről feljött uri leány és az idősebb uri ember.

Tanfelügyelő: És melyik rovatba irnak?

Mici: Az apróhirdetési rovatba.

Tanfelügyelő: Megtudnád-e mondani, hogy ki rejtőzik az idősebb uri ember neve alatt?

Mici: Az idősebb uriember neve alatt egy vén gazember rejtőzik.

Tanfelügyelő: Erzsike, kicsoda a vidékről feljött fiatal urileány?

Erzsi: A vidékről feljött fiatal uri leány arról nevezetes, hogy egész éjszakán át a kertben bolyong.

Tanító: Micsoda kertben?

Erzsi: Az orfeumi téli kertben.

Tanító: Stern, most egy szép lélektani kérdést intézek hozzád.

Ottó: Hadja hallani.

Tanító: Lehet-e önzetlen barátság férfi és nő között?

Ottó: Csakis!

Tanító: Mi az, hogy csakis?

Ottó: Csakis férfi és nő között lehet önzetlen barátság.

Tanító: Hát férfi és férfi között nem lehet? Gondolj fiacskám Castor és Poluxra, Weiner és Grünbaumra . .

Ottó: Na ami Castor és Poluxot illeti, azok jobb, hogy halgatnak. Ezeknek is nagy szerencséjük, volt, hogy nem Berlinben éltek, a Harden bácsi majd befűtött volna nekik.

Tanfelügyelő: Hogy állunk a nyelvtannal?

Ottó: Köszönöm jól!

Tanfelügyelő: Ül le! Micike, mond meg mi ez: A kis leány sétál?

Mici: Ez egy egyszerű mondat.

Tanfelügyelő: Hát ez: A kis leány sétál a kapu előtt?

Mici: Ez először is egy régi vice Másodszor már nem sétál, mert a Boda bácsi nem engedi.

Tanfelügyelő: Helyes. Elég volt. Leülhetsz. Látom, hogy a jó tanító bácsi munkája nem veszett kárba. Csak haladjatok tovább is ezen az uton jó tanítók, kedves szüleitek s a VI-ik kerületi iskolaszék őszinte öröme. (Feláll.)

Mind: (felállnak) (tanító int).

Mind: Isten vele! (tanító dirigál).

ÉNEK.

Eljött hát a vizsga napja,
A szívünk fennen dobog,
Hála, hogy megértük újra,
Oh, mi százszor boldogok!
Ünneplő a ruha rajtunk
Az arcocskánk lázban ég
Éljen, éljen jó tanítónk,
Éljen az iskola la la szék!

(Függöny.)

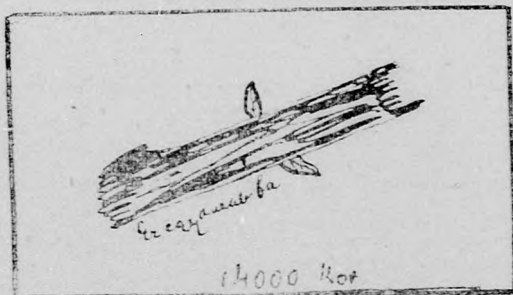
Å nyolcak kiállítanak.

Most jövök a nyolcak kiállításáról. Gyönyörűen sikerült a megnyitás. A magyar államvasutaktól független kultuszminiszter, a Zichy János nyitotta meg; ott volt Lippich Elek is, a Khoronghy és a portás.

Mivel a kabaré-újságnak kötelessége minden nagyobb irodalmi és művészeti eseményről értesíteni a közönséget, kölcsönkértünk a kiállításról egynehány kiváló alkotást közlés végett.

Hát először a 18. szám. Orbán ur képe. Egyike a legfényesebb műremekeknek és mégis csak 14.000 koronába kerül. A címe

Részlet az erdőből.

megvette a közlekedésügyi muzeum.

A 7. számú képet Tihanyi ur festette. Tekintve a jó anyagot is, igazán nagyon olcsó: 36.000 korona. A címe

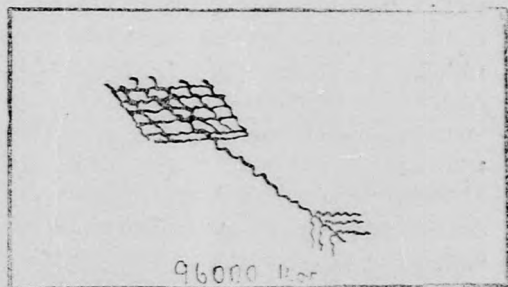
Béthurut.

megvette az orvostani muzeum.

A 13. számú kép a Berényi urtól való és mint az impresszionista kubisztikus gobelin művészet remeke, szintén kolosszális a maga nemében. Ára — ami ilyen kiváló alkotásoknál teljesen mellékes — 96.000 kor. A címe

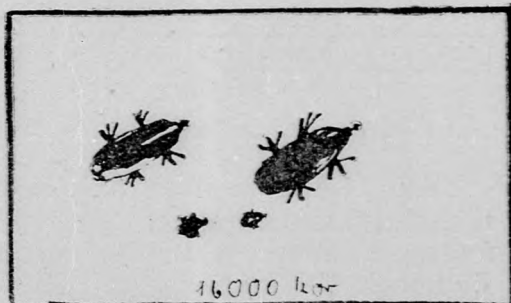
Pántlika giliszta. (Himezési-hámozat).

megvette Kohn J. P. Dávid modern antik szőnyeg-nagykereskedő.

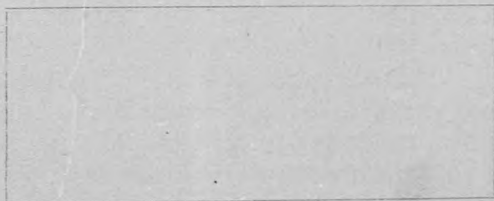
A 21. számú kép elmés témája miatt szinte megbecsülhetetlen. A címe

Az élet komédiásai.

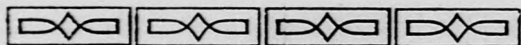
termelte Poóor Bertalan, megvette a néprajzi muzeum. Végül még egy Pooóor urtól a 79. számú, ára 1,000.000 korona, genere kép, címe

Tiszta a levegő.

felét megvette a fővárosi köztisztasági felügyelőség, a másik felét a közegészségügyi kirendeltség. A főváros azonkívül elhatározta, hogy közadakozásból megfesteti Berényi Róberttel a Feld színház utolsó látogatójának arcképét, továbbá Kaciány Ödönnek, a 8-ak önzetlen jóakarójának két kezét és két lábát, tekintettel arra, hogy a művész festményeiben leginkább ezeket a végtagokat juttatta érvényre. Egyébként a négy kitűnő nyolcak számára már készítik Herenden azokat a bizonyos porcellán edényeket, melyekben spirituszban konzervált földi maradványaikat fogják mutogatni az utókornak, a Tudományos Akadémia nagytermében, minden pénteken reggel 6—7-ig. — 1 K belépődíj mellett ezen időn túl is bármikor megtekinthető.

Békeffy László.

Dr. Nagy Endre.

Sajó Géza mesélte: Az orvos levegőváltozást ajánlott és külföldre küldött. Beállítok Nagy Endréhez és szabadságot kérek tőle levegőváltozás céljaira. Szezon ide, szezon oda, mondtam, első az egészség. Ezt Nagy Endre is rögtön belátta.

Jól van, mondta, fő az egészség és az orvos tanácsát meg kell fogadni. Te holnaptól kezdve külföldön — játszódó darabban fogsz fellépi.

Másnap kész volt a darab, nagyszerű levegő volt benne, s mire másodszor léptem fel, meggyógyultam. Ilyen jó doktor Nagy Endre.

Turnén.

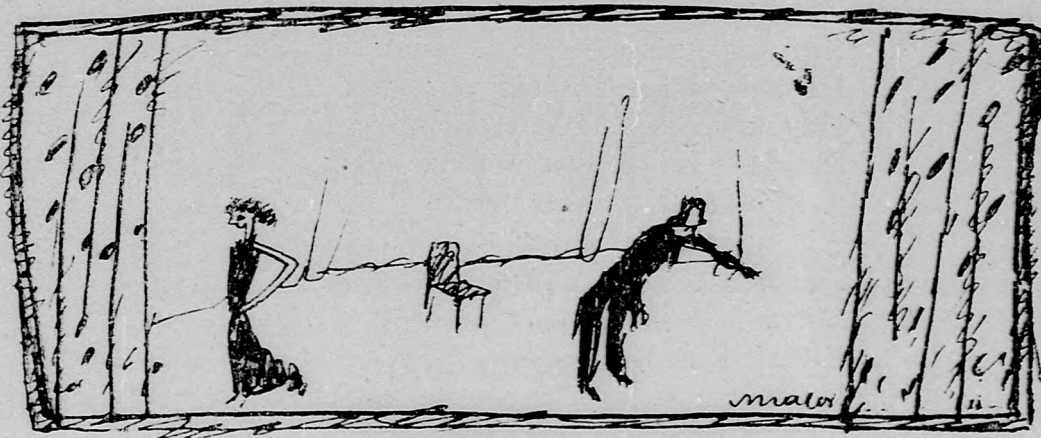
Keleti Juliska, Szőke Szakáll és Hetényi Heidelberg Albert a népszerű zeneszerző, akinek a talentumánál talán csak a hiúsága nagyobb, a nyár folyamán egy vidéki városban vendégszerepeltek.

Az előadás előtt Hetényi megkérdi Szőke Szakállt, vajjon lehet-e teit házra számítani. Na hallod mondja a szép kabaré-író, jó is lenne ha még ilyen három nagy név közreműködése mellett sem lenne sikerünk. Milyen három név, kérdi Heidelberg. Hát — feleli mosolyogva Szőke Szakáll — *Hetényi Heidelberg Albert.*

Indítvány N° 1912/1.

Az operát, a csodaszépet,
Hova tódulnak a népek.
Mint ezt vigan konstatálom
Átalakították a nyáron.
Hogy emeljék a nivóját,
A plafonját feljebb tólták,
És azt várták, aztat lesték,
Hogy minden pesti az estét
Itt ásitja végig majdan,
Az operában, amely hajdan,
Mint ősz nagypapák mesélik
Bizony Isten megtelt félig.
De, de — olyan bús e szócška
Hiába várta jó Miklócska,
Hogy jön közönség finom, elit
És sok jegyet adnak el itt.
Van erre nézve egy tanácsom
Fogadják meg kérem ásson;
Ha akarnak mindig telt házat,
Csináljanak az Operából — kávéházat.

Az apajelölt.

I. ur (belép a színpadra):

Tudják mi hozott ide engem,
 Miért vagyok-e színpadon?
 Mert el kell végre mondanom,
 El kell már valakinek zengenem,
 Micsoda bú nyomja a fejemet.
 Bú? Szégyen ez, mely sirba temet
 Az eset szomorú és fura, im:
 Képzeljék hölgyeim és uraim,
 Hét éve pont, hogy megnősültem,
 S e vállalatba belesültem.
 Hét éve van már nőm nekem
 És nincsen egy szál gyermekem.
 Mit ér így a házasság? gond, strapa
 Én apa akartam lenni, apa!
 Oh istenem, nincs külömb földi
 Boldogság, és nem vagyok képes
 Egy gyermeket kieszközölni.
 Nem lépi át a küszöböm
 Egy bába lába.
 Van egy barátom, ő is mint én
 Hét esztendeje nősült szintén.
 Egy nőt oltár elé kalauzolt
 S az üzlet kitünően gyümölcsözőtt.
 Hét éve nő és boldog ember,

Hét kedves kis gyerek között,
 Én nem tudom hogy és mint csinálja
 De hét gyermek ugrál már nála.
 Játszik velük estétől reggelig,
 Paprika Jancsit, babát visz nekik.
 A kicsikéket térdére ülteti
 S a nadrágját kimossák neki.
 Feje felett sárga glória ragyog,
 Mit a kedves kicsikék hagytak ott.
 Élvezi a családi élet báját,
 Hogy a fene egye meg a pofáját.

(II ur, nézőtérre belép):

Nini, itt jön . . . Jónapot öregem,

II. ur: Jónapot, Mi ujság?

I. ur: Düh és gyötrellem.

Az istennyila a fejem megcsapja,
 Ha látom önt, ki hét gyermeknek apja,
 Mondja, mit szól az én pechemhez?
 Nincs gyermekem, s talán sohsem lesz.

(nézi II. urat) Ezek az izmok, ez a láb, vállak . . .
 Valóságos állat!

De hisz én se vagyok ép nyavalyás,
 Hát ugylátszik a siker titka más.
 Mit tegyek, adjon tanácsot nekem,
 Oh világosítson fel némileg
 Mit csináljak, hogy gyűjjön a gyerek?

II. ur: Akar gyereket? Nállam hét darab van,

I. ur: Én még mindeddig magtalan maradtam.

II. ur: Hát ezt így kell csinálni . . . nézze
 Fiatai, szép a felesége?

I. ur: Igen, miért érdekli ez magát?

II. ur: Ez nagyon lényeges. Nahát,
 Tudja mit? Ma este menjen haza jókor
 Önagyságának szépen kezet csókol,
 Aztán nem bánom az orrát,
 Na, és most megrendel egy vacsorát,
 Tudja angol húst, véreset, sokat . . .

I. ur: Angolhús! És ilyen tanácsot ad?

II. ur: Pszt. Csönd. Ehhez francia főzeléket,
 Nem rántással, de vajban.

I. ur: Hogyne, kérek.

II. ur: Sajtot, gyümölcsöt, ahogy szokás s végül
Hozzá kihuzni a dugót Cliquot özvegyéből,
Folyjon a finom, jó francia pezsgő
Amig ragyogni kezd ön s ragyogni kezd ő.
Kuraszót, Triplesecet Denisceet
Szintén igyék, amig nem látja az eget
Valami hurossal hangszerek. Azután
Egy feketét öntsön le, de csupán
Jó erőset, tisztán, törökösen,
Ezt használom én is örökösen.

I. ur (izgatottan) Na és? Na és? Aztán az ember
Forrón átkarolja nejét!

II. ur: Fenét! Csak várja végig türelemmel.
Az asszony csipkés pongyolában üljön
Kicsit becsipve, szépen hátradüljön,
Legyen kissé kigombolva a nyak
Halkan, folytottan diskuráljanak,
Ahogy legénykorunkba néha
Csináltuk ezt a szeparéba.
Aztán mondja neki: galambom,
Jön még egy pezsgő, édes Moët Chandon.
Ezt is lassan, szürcsölve megigyák,
Oly rózsaszínű tőle a világ.

I. ur (még izgatottabb): Na most, na most! . . . hát mondja végre

II. ur: Hát most bemennek a szentélybe
Hol áll a lágy, szép puha ágy,
A lámpát lecsavarni . . . félig éppen
S az asszony vetkezik, lefekszik szépen,
S ahogy ott piheg lázban, kényelemben

I. ur (teljesen izgatottan): Na? Na?

II. ur: Hatvankilenc—hetvenhárom,
Ez a telefonszámom
Hivasson engem!

(Függöny.)

Az életveszélyes kuplé.

Mindamellett, hogy a kollegialitás nálunk meglehetősen szilárd alapon áll, napirenden vannak az ugynevezett, „beugratások“. A mulató összes tagjai szövetkeznek, hogy a kiszemelt kollégát egy ártatlan tréfával felültessék. A legtöbb ilyen tréfa azonban félresül. Vagy

neszel, hogy ez vagy az nem-ellenére irányuló felültetés.

Óriási elővigyázatosságom dacára, sikerült kollégáimnak engem egy alkalommal megtréfálni.

A haditanács összeült s elhatározta, hogy be fogják tiltani a műsoron levő „Kopitl úr“ című kuplémat.

Pár nappal ezelőtt, telefonhoz

besúgják a mediumnak az ellene készülő terveket, vagy ő veszi neszét az ügynek s ilyenkor dugába dől a tréfa. Nálunk például — jó órában mondjam — olyan tréfás a hangulat, oly annyira tele van a levegő viccekkel, hogy az ilyen beugratások jóformán nem is sikerülhetnek. Mindenkinek a szive gyanuval és kétséggel van teli. Mindenki folyton szimatol és

hivat engem egy Kopitl nevű úrral, s erélyesen tiltakozik az ellen, hogy az ő nevét a színpadon kuplé alakjában felhasználjam. Én nem sejtve azt, hogy ez egyik kollégám hangja, udvariasan kifejtettem, hogy az a Kopitl, akiről én danolok egy egész másik Kopitl, s igyekeztem az önérzetes Kopitlt meggyőzni arról, hogy létezéséről tudomásom sem lévén

nem vonatkozhatik a kuplé az ő személyére.

Kollegáim jót nevettek, hogy az első felültetés sikerült s elhatározták, hogy a tréfát tovább szövik, s nem nyugszanak addig míg én a kuplét a műsorról le nem veszem.

Tegnap izgalmas nap volt. Este tíz óra felé Kopitl úr újból telefonhoz hivat s figyelmeztet, hogy az esetben, ha ma is énekelném a róla, elnevezett kuplét, — általa felbérelt 8 mézáróság fog engem a színpadról levinni.

Őszintén szólva — nem a legkellemesebben érintett e hír, a kuplét azonban rösteltem műsorról levinni. Mulatónk egész személyzete biztatott, hogy legyek férfi s ne ijedjek meg nyolc mézáróságédtól, azoknak, ha feljönnek a színpadra úgy is *lámpalázuk* lesz. Az inspectiós tűzoltó lekasztotta derekáról a csákányt, a műszaki személyzet durongokkal állt a kuliszák mögött. Zsebemben revolverrel léptem a színpadra — s íme csodák-csodája a Kopitl kuplét minden botrány nélkül elénekelhettem.

Az izgalomtól fáradtan tértem vissza az öltözőbe, hol óriási hahotával fogadtak s elmesélték, hogy az egész csak tréfa volt.

Megkönnyebült szívvel igyekeztem hazafelé, mikor a Révay-utca egyik sötét zugából hatalmas torzonborz alak ugrik elé, e szavakkal:

— „Nevem Kopitl!“

Hát mégse tréfa — gondoltam magamban — s leszámolva mindennel, revolverem után nyúlva három lépést hátráltam. — „Uram, na felém közeledik baj lesz! — Kopitl udvarias lett.

— „Egy kérésem lenne“ —

— Mindent tudok! A kuplét nem veszem le, nem bánom, ha elküldi az egész mézáróság ipartestületet! —

— „De tessék meghallgatni engem.“ —

— Röviden mint akar. —

— Tetsziktudni engem is Kopitlnek hívnak s Ön énekel egy kuplét a Kopitl úrról. Holnap a feleségemmel elmegyek a Foliba. Tessék szíves lenni Kopitl „Izsákot“ mondani, mert több Kopitl van Pesten s szeretném, ha a feleségem azt hinne, hogy ez a kuplé énrólam szól!“

Revolverem újra a szívem mellé tettem s nyugodtan távoztam.

Szőke Szakáll.

Kövári Gyula.

Nagy Endre kabaréjában előadja Gózon Gyula.

Búcsú az ifjuságtól.

írta SZÉP ERNŐ.

Ragyog a nyár még, tűz a nap,
S fűben boldog bogarak,
Pillangó flangéroz vidáman
És a mezőn szagos virág van;
De egy hüvös szél hirtelen
Végig szalad a rózsádon . . .
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Óh kedves ifjuságom.

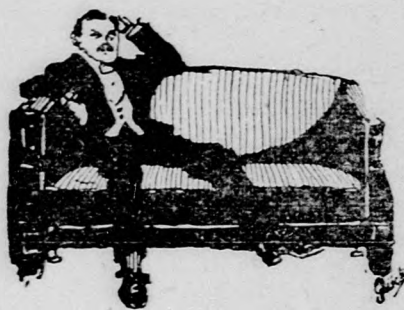
Hollónak tolla a hajam,
Még az erő karomba van,
Szememnek szép gyertyái égnek,
Torkomból még felszeng az ének;
De szívem néha elszorul
És felsőhajtok éjszakákon:
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Egyetlen ifjuságom.

Utcán, téren meg kis közön
Oh szembe mennyi fruska jön,
Megfordulnak — mennék utánok,
De kettőt léptem és megállok.
Miért nem vonz már mind a nő,
Csip-csup kalandra mért nem vágyom —
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Bolondos ifjuságom.

Ácsorogni ablak alatt
Mig egy függöny fel nem szalad,
Egy csókért rini és hazudni;
És három éjjel nem aludni;
Dözsölni képzelt bú miatt
És csüngni pezsgőn és cigányon.
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Szerelmes ifjuságom.

Romantikus séták Budán,
Ábrándok táncosnők után,
Csavargás május éjszakáján
És vig cécók a vurstli táján;
Nem ülök omnibusztétőn
S a garnit borzasztón utálok —
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Könnymű ifjuságom.

Az isten tudja hogy megy ez,
A jó kedvünknek vége lesz,
Szívünkben már kopnak a vágyak,
A virág mért lesz halaványabb?
Sokszor füttyölni akarok
S a füttyből sóhaj lesz a számon . . .
Isten hozzád, isten veled,
Isten veled
Gyönyörű ifjuságom.

☪ Holnapután. ☪

Irta FARKAS IMRE.

Zenéjét szerezte HETÉNYI HEIDELBERG ALBERT.

Előadja FERENCZY KÁROLY.

Holnap, ha alkonyul, jőjj egyszer még hozzám
Szép kis babám,
Mert hát az esküvőm, ugylátszik, megtartom
Holnapután.
Érezzem még egyszer szerelmes csóкод
Legyek az életben még egyszer boldog
És azután
Jőjjön a holnapután.

Beolvadok én egy polgári családba
Holnapután,
Papám a papája, mamám a mamája
Holnapután.
S őt bár nem kívánja semminő részem,
Mégis úgy szóllitom: kis feleségem,
Holnapután,
Holnapután.

Uj élet hajnala virrad rám angyalom
Holnapután,
Lesz vetett ágyam és terített asztalom
Holnapután.
Lesz házi kosztom es kivasalt ingem,
Mégis úgy rémlik, hogy összedül minden
Holnapután,
Holnapután.

Jőjj el hát még egyszer könnyelmű, kacagó
Szép kis babám,
Könnyü parfümöddel teljék el még egyszer
Szép kis szobám;
Add ide még egyszer hosszan a szádat,
Azután jőjjön a pénz, meg a bánat
Holnapután,
Holnapután.

NAGY ENDRE kabaréjában

előadja
BOROSS GÉZA.

Fényes László

Ballada, irta: GÁBOR ANDOR.

Ujságíró Fényes László,
Kinek a szakálla zászló,
Elindul a harctérre
S tegnap Szófiába ére.
Rendőrt kérdi: hol van Vránja
Rendőrr mondja, tudja fránja
Ez lett a rendőrnek veszte
Fényes László leleplezte,
Leleplezte.

Látta, hogy a komitácsik
Bántalmazták török bácsit
Igazságtalanul róják,
Hátul meg a bugyogóját,
Rája mennek korán reggel
Direkt egy nagy hadsereggel
Ez lett komitácsik veszte
Fényes László leleplezte,
Leleplezte.

Látta, hogy lent a harctéren
Nagyon brutálisak kérem,
Teringettét a világnak:
Van kit bottal fejbevágnak,
Van kit golyóval kifúrnak,
Sőt van, akit hasbaszúrnak,
Ez lett a háború veszte
Fényes László leleplezte,
Leleplezte.

Megáll az emberi elme:
Katonának nincs kényelme,
Nincs kipárnázva a posztja
Nagyon íztelen a kosztja.
És a kard is milyen kényes,
Ha nem smirglizik nem fényes;
És ez lett a fényes veszte
Mert a László leleplezte
Leleplezte.

FERENCZY KÁROLY kabaréjában

előadja
VÁRADI ELZA.

A kis kokott imája.

Irta: BRÓDY ISTVÁN.

Édes istenkém, köszönöm szépen,
Ma jó voltál hozzám nagyon,
Ma visszahoztad újra nekem
Az én jó régi hű lovagom.
Édes istenkém, most már van kettő,
De hogyha három volna őh —
Most van egy Tóni meg egy Móni
Csak még egy Pali az volna jó!
Édes istenkém, ha lehet
Teljesítsd a kérésemet
Oh hallgasd meg e kis lány szavát
Édes istenkém, jó éjtszakát.

Édes istenkém, most jut eszembe
Milyen okos is vagy te, lám,
Ugy intézkedtél, hogy ne kelljen
A szeparéba másik leány.
Nem kellett Rózsai s nem kellett Irma,
Engem kívántak az urak,
Ezt ilyen jól az én kedves
Ló istenkém intézhette csak.
Huncut istenkém, te zsvány
Hadd pukkadjon a többi lány
Csak hadd eméssze el magát,
Édes istenkém, jó éjtszakát.

Édes istenkém, tenedek könnyű,
Neked nem kell kalap, ruha,
Neked nem fontos pénzt keresni
Van ugyanis ágyad jó és puha.
Te nem tudod, hogy rossz idők járnak
Téged nem izgat a dohány,
Nem is tudod milyen jól jártál,
Hogy isten lettél, nem kis leány.
Édes istenkém, drága lény
Csak egy dologra kérlek én
Sok Palit adjál, az angyalát,
A többi wurst — jó éjtszakát!

A PROGRAMM.

Nagy Endre kabaréja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, most egy kommüniké következik Nagy Endre kabaréjáról. Egy egész rövidke kis cikk, fellép benne Medgyaszay Vilma, Hollós Terike, Pap János, Vidor Ferike, Gózon Gyula, Boldizsár, Kabók, Kőváry Gyula az előadóművész, Kőváry a kabaré író, Kökény Ilona, Boross Géza, Hadrik Anna, Magyarai, Huszár Károly, meg azok, akiknek kifelejtettem a nevét. A verseket Gábor Andor és Szép Ernő írták, a muzsikát Szirmai Albert dr. és Nádor Mihály szerezték. A legnagyobb sikerű darabot Molnár Ferenc írta, nem a Farkas, Pufi cipőt próbál a címe. A conferencier nevét talán nem kell bekonferálnom, hiszen tudomásom szerint nálunk még csak egy conferencier van, a másodiknak csak májusra kell megszületnie, akkorra esetleg szükség lesz rá.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, méltóztassanak elfáradni Nagy Endre kabaréjába. Mert kérem szeretettel, a jó istenke minden bűnt megbocsát, de, aki Nagy Endre valamelyik műsorát elmulasztja megnézni, végzetes hibát követ el.

Ferenczy Károly kabaréja.

A második műsort a zsfolt nézőtér tapsai mellett mutatta be Ferenczy Károly. A közönség a legilletékesebb kritikus és Ferenczy meglehet elégedve a kritikával.

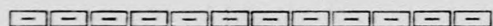
A műsor tényleg nem rossz, Békeffy László ügyes conferencier, a színészek jók, de, de — azért mégsem olyan semmi, amilyen lehetne. Ferenczy igazgató ur ugyanis nagyon megköti az írók kezét. Politikáról nem szabad szólni, a tek. tanács szent, a „pesti hírlaposok“ szent és sérthetetlenek; aki, vagy ami a közönséget érdekli, kihagyandó a játékból.

Általánosságban mindamellett csak jót és szépet lehet mondani Ferenczy kabaréjáról. Feledy Boriska, Szöllösi Rózsi, Váradi Elza, Neményi Blanka, Marosi Adél, Vágó Marcsa, Hetényi Albert, Békeffy László, Varjas Antal, Gábor, Szabolcs Ernő, Szalai, Iványi minden dicséretet megérdemelnek, Ferenczy Károlyról nem is szólva, kinek „Holnapután“ c. dala, melynek szövegét lapunkban közöljük, az eddig hallott szerzőz számok legjobbjai közé tartozik.

Még csak egynehány író-t vagyok bátor megnevezni, kiknek az írásai minden cenzura nélkül közölhetők és biztos sikert jelentenek. *Molnár Ferenc, Heltai Jenő, Gábor Andor, Szép Ernő, Karinthy Frigyes* és még egynehányan a felső huszonötből. Hogy drága konyhát ajánlok? Istenem ma, mikor minden olyan drága, épen a siker legyen olcsó?!

Fővárosi orfeum.

Nyárai Antal, Sajó Géza, Gyárfás Dezső, Aalbach és Sugár Elza minden este fellépnek a fővárosi orfeumban. Ha több száma nem is lenne a műsornak, már ezért is érdemes elmenni a fővárosi orfeumba. Nyáray Antal kétségtelenül a legelőkelőbb előadóművész, Sajó Géza csupa ötlet, Gyárfás Dezső elég ha megjelenik a színpadon s máris mosolyog mindenki. S kívülük még számtalan attrakcióról gondoskodott Waldmann Dezső az orfeum zseniális direktora. S a decemberi műsorról elég annyit mondani, hogy még a novemberit is felülmulja, ami pedig igen nagy szó és amit csakis Waldmann direktor áldozatkészsége tesz lehetővé. De a közönség hálás is, minden este zsufolásig megtölti az orfeum tágas nézőterét és szünni nem akaró tapssal adózik a kitünő műsor minden egyes számának.

Royal orfeum.

„Dohányos színház“ ez a legtalálhatóbb elnevezés a Royal orfeumra. Mert az előadások nagyon sokkal felette állanak a varieték megszokott nivójának és nem csak megközelítik, de sok helyütt túl is szárnyalják a nagy színpadok produkcióit. A Szalontay Ferike, Mezei Ilonka, Viola Giza, Bársony, Tihanyi és Virágh együttes minden tekintetben elsőrangú előadásokkal szolgálja a sikert, mely nagy, meleg és őszinte.

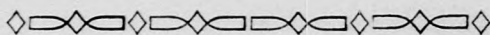
Egy operett, két bohózat és számos szenzációs külföldi számon kívül Solti Hermin, Szász Ilona és Virágh Jenő elsőrangú magán-

Bálint Dezső igazgató.

számokkal szórakoztatják a Royal orfeum nagy és előkelő közönségét. Különösen nagy sikere van Grósz Alfréd és Kálmán Jenő „Az irónő“ című kuplójának, melyt Szász Ilona, az „Izidor“ nótának, amelyet Solti Hermin és Seress Béla „Krisis“ c. nótájának, melyet Virágh Jenő ad nagy sikerrel elő.

Külön elismerés illeti Bálint Dezsőt, a Royal Orfeum igazgatóját, akinek hozzáértő gondos keze az egész előadáson meglátszik.

Folies Caprice.

Ha előadásközben végigpillantunk a „Folies“ nézőközönségén, csupa nevető arcot látunk, ismeretlen emberek kacagva dőlnek egymáshoz s mikor a függöny legördül és vége lesz az előadásnak, csupa elégedett ember szalad a ruhatárhoz, hogy a kabátját magával vigye a „Casino de Paris“-ba,

ahol a legkellemesebb hangulatban telik az idő hajnalig.

De nem is csoda, hogy a közönség jól érzi magát a „Folies”-ban. Hiszen olyan szereplőkről gondoskodott Keleti igazgató, akiknek már a nevük is fél sikert jelent. Rott Sándor, Szőke Szakáll, Gerő József, Trebitsch Sándor, Springer, R. Türk Berta, Somogyi Nusi, Solti Rózsi, Kubinyi Margit, Vajda Flóra; ahány név, annyi sláger. Természetes, hogy mindenki megnézi legalább egyszer a „Folies” mindegyik műsorát. De vannak akik kétszer, sőt többször is végignevetik ugyanazt a műsort.

Steinhardt mulató.

„Minden jegy elkelt.” Steinhardt Géza azok közé a szerencsés direktorok közé tartozik, akik minden este kiakaszthatják ezt az igazgatók előtt nagyon kedves táblát.

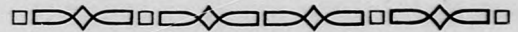
Minden este pótszékes ház mellett játszik Steinhardt igazgató és olyan lelkes közönség előtt, amilyennel kevés színház dicsekedhetik.

De a Steinhardt mulató rá is szolgál minden elismerésre. Steinhardt, Hunyadi, Ricza Giza, Csikvári Margit, Sziklai Benő és a többi szereplők mindannyian tehetségük legjavát nyújtják a kitünő műsor keretében, melynek összeállítása szintén Steinhardt igazgató hozzáértését dicséri.

Trocaderó.

23 szám, 23 sláger. Szinte zavarban vagyok, mikor ki kell emelnem a legjobb számokat. Mégis azt hiszem, hogy „A Pont” Heidelberg kiű operettje, valamint V. Tóth Marcsa, Ligeti Mariska, Árnayai Károly, Greta Rainer és Lisa Harden számai azok, melyek a legnagyobb tetszéssel találkoznak. De nagyon tetszik a többi szám is, amit legjobban a minden este teljesen megtelt nézőtér igazol.

A Nagyváradi Bonboniere-ben

nap-nap után zsufolt házak előtt játszik Faragó Jenő kitünő társulata. A műsor a „Schlésinger család” című bohózzattal kezdődik, amelyben Sziklai Jenő és Mály Gizi fényes alakításokat nyújtanak. Baranyai Józsi, Geiger Irma, Faragó Jenő, Baranyai Ernő és Pásztor Zoltán nagyszerű szólószámokkal szerepelnek. Nagy szenzációja e kitünő műsornak a *Osce-osce* japán ekviriblista társaság, amely az ösmert japáni produkciókat végzi szemkápráztató ügyességgel. A közönség nap-nap után megtölti ezt az igazán kellemes, intim helyiséget, amely nivó és műsor tekintetében nemcsak Nagyváradon, de a fővárosban is megállaná a helyét.

„NIPPON”-kávéház
Budapest, VI., Teréz-körút 50. szám.
Telefon 25—41.

Igyunk Szántói savanyu-vizet!

NAGY és FIA lakásberendezési kiállítás
Simmelweiss-utca 21 és Dob-utca 40.

A Nefelejts-utca 57 számú ház pincehelyiségében egy kis asztalos műhely van. Semmivel sem különbözik a többi asztalosműhelytől, de nekünk azért mégis érdemes beszélni róla. A mester ugyanis Sajó Géza, a népszerű kabaré-énekes, aki vígan dalol a gyalupad mellett. Nappal iparos, éjjel kabaréénekes és — tegyük hozzá — elővigyázatos ember. Ha majd egyszer megöregszik vagy meg-
unja az éjszakázást, lesz neki nyugodt, biztos kenyere, nem jár úgy mint szegény Baumann Károly. Mennyi tapsot kapott valamikor, mennyire ünnepelték szegény Baumannt és most senki sem tudja, mit csinál, hol van, hogyan él. És ami a legszomorubb a dologban, — nem is kíváncsi rá senki.

Feld Zsigmond most félhelyárak mellett tart előadásokat. Ugy látszik belátta, hogy jobb telt ház fél helyárakkal, mint félig telt nézőtér — szabadjegyes alapon.

Uj kabaré. Mint értesülünk legközelebb új kabaré nyílik meg Budapesten, nivós programmal, olcsó helyárak mellett.

Boross Géza, a népszerű kómikus az 1913/14. idényre a Royal-Orfeumhoz szerződött.

Sas Náczi új magyar nótái.

Hat új nótája jelent meg Sas Náczinak. Hat új nótával lettünk gazdagabbak mi és mindazok, akik szeretik a szépet. Mind a hat dal egyformán bizonyítja Sas Náczi nagy művészi készségét és igazán zavarban vagyunk, mikor egyet ki kell választani belőlük, hogy olvasóinknak bemutatthassuk. Szerencsére segítségünkre jött Varjas Antal, aki már kiválasztott egyet, a „Nem tudom én mi van vélem” címűt, melynek szövegét közöljük:

Nem tudom én mi van vélem . . .

Nem tudom én mi van vélem,
Mi baj gyötör engem,
De érzem, hogy nagyon, nagyon
Fáj a szívem, lelkem,
Még a hegedűm is szenved
Úgy elzokog, úgy kesereg
Mintha szíve fájna. —
Minthogyha csak sápadt arcom
Elárulná, hogy itthagynom,
Hogy elhagyom talán nemsokára . . .

Rügyfakasztó, szép tavaszra
Messze megyek innen,
Egy kis szelid nótaszóra
Felvisz az uristen.
Nem lesz aki sir utánam.
Csak az én hű nótafámban
Marad örök bánat . . .
'S talán egy bús, szép asszonyka
Visz ki majd a sírhalmomra
Kiesi, könnytől ázott virágszálat . . .

Sas Náczi nótái 3 izléses kiállítású füzetben jelentek meg és minden zeneműkereskedésben kaphatók.

Budapest legszebb és legkényelmesebb
kávéháza

Vörös „Rudolf-Park” kávéháza.

Tokaji Cognac a legjobb!

MONTMARTRE-BAR

Andrássy-ut 54.

Egész éjjel nyitva.

